

mr.sc. SLAVKO TEŠIJA, dipl. oec. Zagreb, Zdenački zavoj 66
Stalni sudski vještak za financije, bankarstvo, devizno i vanjskotrgovinsko
poslovanje

" V R L O T A J N O "

**VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
HRVATSKI FOND ZA PRIVATIZACIJU
Zagreb, Ivana Lučića 6**

**FINANCIJSKO PRAVNA EKSPERTIZA ZAKONITOSTI
STJECANJA DIONICA PODUZEĆA "LIBURNIA RIVIERA HOTELI"
D.D. OPATIJA ("LRH") OD STRANE PRAVNOG SLJEDNIKA
PRIVATIZACIJSKIH INVESTICIJSKIH FONDOVA (PIF-ova)
HRVATSKIH BRANITELJA PODUZEĆA "SN HOLDING D.D.
ZAGREB I DOM HOLDING D.D. ZAGREB**

(SAŽETAK)

Ovlaštenje za ekspertizu izdali: **VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
(Hrvatski fond za privatizaciju (HFP))**

Odluka HFP; K1.740-03/07-01/12, Ur.broj; 563-01/01-2009-31 od 30.09.2009.

NAPOMENA:

Financijsko-pravna ekspertiza zakonitosti stjecanja dionica poduzeća "LIBURNIA RIVIERA HOTELI" d.d. Opatija od strane pravnog sljedbenika privatizacijskih investicijskih fondova (PIF-ova) hrvatskih branitelja Domovinskog rata (1991.-1996.g.) poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb i "DOM HOLDING" d.d. Zagreb izrađena je isključivo na temelju saznanja i uvida u preslike dokumentacije koje su Vlada Republike Hrvatske odnosno Hrvatski fond za privatizaciju učinili dostupnim autoru ove ekspertize.

Za eventualne druge događaje koji su pratili ovaj slučaj od njenog početka a nisu dio sadržaja preslika dostavljene dokumentacije u ovom radu nisu niti posebno tretirani niti uzimani u obzir (npr. brojni novinski napisi, neformalni komentari javnih osoba, političara i zainteresiranih strana) te autor za njihov tretman i posljedična događanja ne može preuzeti nikakovu odgovornost.

Autor ove ekspertize izjavljuje da su svi događaji i posljedični sporovi i rekapitulacije financijskih rezultata dužničko-vjеровničkih odnosa ugovornih strana učinjeni prema pozitivnim zakonskim propisima RH u vrijeme njihova nastanka kao i eventualnih kasnijih izmjena istih te da su izrađeni po profesionalnim kriterijima bankarsko-financijske struke.

Autor ove ekspertize pod moralnom i kaznenom odgovornošću izjavljuje da niti jedan dio ove ekspertize kao niti ekspertiza u cijelosti osim naručitelju Vladi Republike Hrvatske odnosno Hrvatskom fondu za privatizaciju neće biti bez njihove izričite dozvole učinjena dostupnom trećim osobama.

SADRŽAJ:

- I SAŽETI KRONOLOŠKI PRIKAZ PROCESA PRIVATIZACIJE U REPUBLICI HRVATSKOJ I PARTICIPACIJA PIF-ova HRVATSKIH BRANITELJA U STJECANJU PRIVATIZACIJSKIH DIONICA**

- II IZVAN SUDSKA NAGODBA - SPORAZUM HFP-a SA PODUZEĆIMA "SN HOLDING" D.D. ZAGREB I "DOM HOLDING" D:D: ZAGREB IZ 2005. G. O PRIJENOSU DIONICA "LIBURNIA RIVIERA HOTELI" ("LRH") D.D. OPATIJA**

- III FINANCIJSKO PRAVNE KONSEKVENCE JEDNOSTRANE DEROGACIJE SPORAZUMA OD STRANE VLADE RH I HFP-a I POSLJEDIČNI SUDSKI SPOROVI**

- IV PONUDA NAGODBE PODUZEĆA "SN HOLDING" D.D. ZAGREB HRVATSKOM FONDU ZA PRIVATIZACIJU (LISTOPAG 2009.G.) ZA DIONICE "LIBURINIA RIVIERA HOTELI" D.D. OPATIJA ("LRH")**

- V ZAKLJUČAK I PRIJEDLOG RJEŠENJA**

I SAŽETI KRONOLOŠKI PRIKAZ PROCESA PRIVATIZACIJE U REPUBLICI HRVATSKOJ I PARTICIPACIJA PIF-ova HRVATSKIH BRANITELJA U STJECANJU PRIVATIZACIJSKIH DIONICA

Na temelju odredbi Zakona o privatizaciji iz 1996.g. utvrđena je zakonska mogućnost da pojedini građani Republike Hrvatske (RH) mogu stjecati dionice u državnom vlasništvu RH bez plaćanja kupovne cijene.

Mogućnost stjecanja dionica (tzv. privatizacijskih dionica RH) u državnom vlasništvu RH bez plaćanja kupovne cijene prvenstveno i u najvećem obimu pripala je sudionicima i stradalnicima Domovinskog rata odnosno hrvatskim braniteljima.

Radi brojnosti i heterogenosti glede njihovog zanimanja i socijalnog statusa, populacija hrvatskih branitelja koji su besplatno tj. bez plaćanja naknade dobili tzv. privatizacijske dionice većina tzv. udruga hrvatskih branitelja u koordinaciji sa tzv. resornim ministarstvom za hrvatske branitelje (Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti) sklopili su dogovor da tako dobivenim dionicama od hrvatske države u ime i za račun hrvatskih branitelja upravljaju tzv. Privatizacijski investicijski fondovi (PIF-ovi). Navedene odredbe "ugrađene su" i u Zakon o privatizacijskim investicijskim fondovima 1997.g.

Nadležno državno tijelo za provođenje privatizacije (iz državnog u privatno vlasništvo) bio je (kao što je i sada) Hrvatski fond za privatizaciju (HFP).

HFP je počeo provoditi privatizaciju državnih dionica svih kategorija poduzeća odnosno (kasnije) trgovačkih društava bez obzira na vrijednost njihove imovine, profitabilnost i stabilnost njihovog poslovanja na dulji rok.

Analogno tom principu formirane su i tzv. kuponske liste sa privatizaciju državnih dionica veoma heterogene strukture po vrijednosti i kvaliteti glede njihove tržišne perspektive i stabilnosti poslovanja dotičnih poduzeća čije dionice je tadašnja Vlada RH odnosno HFP namijenio za besplatnu dodjelu hrvatskim braniteljima i stradalnicima Domovinskog rata.

Uzimamo si slobodu ovdje naglasiti (radi boljeg razumijevanja tadašnjeg načina rada HFP-a) da je do početka 1998.g. (dakle prije početka realizacije tzv. kuponske privatizacije) proces privatizacije poduzeća i banaka u RH već bio u podmakloj fazi, budući da je najveći intenzitet privatizacije hrvatskih poduzeća bio u razdoblju od 1994.-1998.g. (tj. za vrijeme trajanja obrambenog Domovinskog rata).

Prema podacima Vlade RH, Agencije za restrukturiranje i razvoj (institucije čiju je ulogu kasnije preuzeo HFP) temeljni kapital svih hrvatskih poduzeća u pretvorbi (i privatizaciji) bio je procijenjen na cca 90 milijardi kuna, od čega je cca 70 milijardi kuna bilo u portfelju Hrvatskog fonda za privatizaciju

(a ostalo se odnosilo na rezervirana sredstva bivšim vlasnicima kojima su jugoslavenske komunističke vlasti konfiscirale imovinu, pretvaranje potraživanja vjerovnika najčešće banaka u vlasnički udio poduzeća dužnika te kupovine dionica od strane vlasnika državnih vrijednosnih papira).

Činjenica da je HFP za preko 50% od ukupnog broja državnih poduzeća privatiziranih do 1998.g. naplatio samo cca 10 milijardi kuna ili 11% od njihove procijenjene vrijednosti (do danas je taj iznos cca 32 milijarde kuna) proizveo je veliko nezadovoljstvo ne samo brojne populacije hrvatskih branitelja i braniteljskih udruga već i najšire hrvatske javnosti.

Cjelokupni proces privatizacije hrvatskih poduzeća manifestirao je tada jasno izraženo kršenje svih hrvatskih propisa i gdje su poduzeća znatne vrijednosti prodana najčešće nepoznatim vlasnicima najčešće bez plaćanja bilo kakove cijene.

Iako je HFP objavio popis privatizacijskih dionica poduzeća koje će biti dodijeljene hrvatskim braniteljima a to su bila (tada još neprivatizirana) najbolja hrvatska poduzeća tzv. kuponska lista sadržavala je dionice sasvim drugih poduzeća od kojih su većina bila lošeg boniteta pa prema tome i manje vrijednosti.

Razjedinjene braniteljske udruge koristile su u početku procesa privatizacije (kuponske) čak sedam PIF-ova (koji su od HFP-a dobili tzv. licence za kuponsku privatizaciju) u pogrešnom uvjerenju da će upravo oni „podići“ vrijednost njima dodijeljenih dionica koje su bile unaprijed pogrešno procijenjene i protivno svim načelima i standardima tzv. dioničke ekonomije. Umjesto tada realne vrijednosti tih dionica sa kuponske liste za hrvatske branitelje od cca 2,5 milijarde DEM one su prijevarnim radnjama tadašnjeg HFP-a procijenjene na samo cca 900 milijuna DEM-a ili 36% realne vrijednosti, od čega se na DOM HOLDING odnosilo cca 350 mil DEM.

Dominantnu ulogu u kuponskoj privatizaciji dionica namijenjenih braniteljskoj populaciji s vremenom preuzeli su PIF „Dom fond“ d.d. (čiji je pravni sljednik DOM Holding d.d.) i PIF Središnji nacionalni fond d.d. čiji je pravni sljednik „SN Holding d.d. koji je kasnije (2005.g.) postao i pravni sljednik poduzeća DOM Holding d.d.

Time je poduzeće „SN Holding“ d.d (od 2005.g.) postalo jedini vlasnik (kasnijih) potraživanja dionica poduzeća Liburnia riviera d.d. Opatija (dionice Liburnia) od HFP-a, a na temelju presuda hrvatskih sudova u korist "SN Holding" d.d. Zagreb (a koji su detaljno elaborirani u ovom radu).

Privatizacijski investicijski fondovi su opravdano i legitimno podnijeli zahtjev Vladi RH odnosno HPF-u za kompenzaciju neopravdano i protuzakonito umanjene vrijednosti dionica hrvatskih branitelja koje su im bile povjerene na upravljanje a koje im je prenio HFP.

PIF-ovi su sa Vladom odnosno HFP-om tada uspjeli postići načelni dogovor o kompenzaciji za umanjenu vrijednost dionica. Međutim taj dogovor

nije bio od strane HFP-a valjano ugovorno efektiviran pa kao takav po kasnijem tumačenju HFP-a nikoga nije obvezivao niti proizvodio bilo kakove pravne učinke te ga niti PIF-ovi nisu mogli konzumirati.

Prije spomenuti PIF-ovi (čiji su dioničari de facto tada postali uglavnom u najvećem dijelu hrvatski branitelji) sa HFP-om su kasnije višekratno ipak uspjeli sklopiti nekoliko nagodbi o zamjeni dionica čime im je samo manjim dijelom kompenzirana šteta koju su pretrpjeli sa (svjesno umanjenom) procijenjenom vrijednosti dodijeljenih dionica koje su sa HFP-om obavljali tzv. "eksperti opće prakse" tj. stručnoj javnosti poznati konzultanti unutar i izvan HFP-a (kako su kolokvijalno od strane medija prozvani kompromitirani pojedini djelatnici i tadašnji čelnici HFP-a).

Sustav nagodbi PIF-ova i HFP-a egzistirao je do konca 1999.g. sve do dolaska na vlast u RH tzv. koalicije lijevih stranaka od 03. siječnja 2000.g. na čelu sa političkom strankom SDP, kada je prekinut budući da je došlo do velikih kadrovskih promjena u HFP-u.

Svi do tada potpisani ugovori – odnosno nagodbe između PIF-ova i HFP-a od strane HFP-a jednostrano su suspendirani a tadašnja Vlada RH sve takove ugovore okvalificirala je ništavima.

Time je ujedno od Vlade RH bilo derogirano temeljno načelo ugovornog prava „pacta sunt servanda“ tj. „ugovori se moraju poštovati“ što je za braniteljske dionice kod spomenutih PIF-ova prouzročilo velike štete i što je bio nukleus za brojne sporove koji su iz toga proizlazili.

Unatoč višekratnim pozivima PIF-ova odnosno pravnog sljednika SN Holdinga d.d i DOM Holdinga d.d., HFP-u odnosno tadašnjoj Vladi RH da poštuje prethodno postignute nagodbe, HFP je iste ignorirao te su sporovi SN Holdinga d.d. i DOM Holdinga d.d. sa HFP-om prema ugovorenim odredbama završili pred nadležnim arbitražnim sudom pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u Zagrebu.

U oba slučaja pred dotičnim stalnim izabranim sudištem pri HGK Zagreb (Arbitraži HGK) DOM Holding d.d. i SN Holding d.d. dobili su arbitražne sporove tj. usvojen je njihov tužbeni zahtjev pravorijecima, a odbijeni su protutužbeni zahtjevi HFP-a.

HFP je po nalogu Vlade RH poveo u svojstvu tužitelja nove sudske postupke 2002. i 2003.g. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu protiv poduzeća DOM Holding d.d. i SN Holding d.d. pri čemu je u korist DOM Holdinga d.d. 09.10.2003. – donijeta nepravomoćna presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev HFP-a (dok je postupak protiv SN Holdinga d.d. trajao nešto dulje po našoj procjeni bez ikakvog izgleda za uspjeh budući da su sve aktivnosti HFP-a glede dionica išle "u korist vlastite štete" odnosno na štetu Republike Hrvatske).

Nikakovi argumenti nisu promijenili stav HFP-a glede legalno stečenih dionica PIF-ova „DOM Holding“ d.d Zagreb odnosno „SN Holding“ d.d. Zagreb. te su PIF-ovi povelili sudski postupak za naknadu štete pri Općinskom sudu u Zagrebu.

Na izgubljene sporove tj. ovrhe pravorijeka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, HFP je 2004.g. (ponovno) uložio žalbe koje je Visoki trgovački sud usvojio i preinačio tj. ukinuo prvostupanjska rješenja i odbacio prijedloge za ovrhu.

Jednako tako HFP je pokrenuo protuovrhu za iznos od 229.277.103,2 kuna koje je "SN Holding" d.d temeljem Rješenja o ovrsi prethodno naplatio od HFP-a.

Detaljnim uvidom u sve pojedinačne pravne radnje te prateću dokumentaciju neosporno nas navodi na zaključak da je samo radi velikih propusta u radu i zakonitom funkcioniranju tadašnjeg HFP-a došlo do "lanca" tužbi i protutužbi sa dionicama PIF-a "DOM Holding" d.d. i "SN Holding" d.d. Zagreb sa dugotrajnim trajanjem sporova (a što je povezano sa rastućim sudskim troškovima te rastućom štetom za HFP i Republiku Hrvatsku kao i drugu ugovornu stranu (oba HOLDINGA)).

Prostor i vrijeme nam ne dopuštaju da se apostrofira osim samo neke od više poduzetih aktivnosti bivšeg rukovodstva HFP-a koji su stvorili samo dodatne probleme u rješavanju ovog složenog slučaja, pri čemu je došlo čak do "selektivne amnezije" vlastitih poteza iz prošlosti pod "krinkom" borbe za stvaranje bolje procesne pozicije u sudskim procesima za Republiku Hrvatsku.

Čak i bez dubljih pravnih spoznaja i juridičkih znanja bilo je više nego evidentno da se ne može konfiscirati pa makar i iz "viših" interesa političke prirode zakonito stečena nečija privatna imovina tj. u predmetnom slučaju dionice "LRH" koje pripadaju HOLDINZIMA.

Naime dionice s kuponske liste za privatizaciju koje su dodijeljene PIF-ovima već na samome početku (kao što je već spomenuto) bile su umanjene na cca 36% od realne vrijednosti tj. na "samo" 800 milijuna DEM ili cca 3 milijarde kuna od čega se na HOLDINGE odnosilo cca 345 mil DEM ILI 1.230.000.000,00 kn.

Budući da za dotični iznos nisu bile izmirene obveze (tadašnjeg) HFP-a, samo za razdoblje od 1999.g. do 2005.g. (tj. do potpisa poznatog Sporazuma odnosno van sudske nagodbe) glavnica duga povećala se za tadašnjih 968 milijuna kn za iznos zateznih kamata (koje se obračunavaju ako dužnik zakasni s ispunjenjem novčane obveze, a to zakašnjenje počinje teći od dana dospijeca obveze).

Za izračun zateznih kamata primjenjuje se dekurzivni jednostavni kamatni račun na dospjelu glavnicu pa u našem slučaju za glavnicu to iznosi ukupno kuna 2.291.500.000,00 cca 193 milijuna kuna godišnje .

Već ovaj izračun zateznih kamata na dospjele obveze za razdoblje od 1999.-2005.g. ukazuje da je učinjen veliki propust od strane tadašnjeg HFP-a što nije već tada pokušao postići nagodbu odnosno mirenje sa oba HOLDINGA jer bi to bilo najbolje za HFP pa tako i za Republiku Hrvatsku.

Iako je procesno-pravna pozicija HFP-a već tada bila upitna i ukazivala da je potpuno iracionalno očekivati da će donijeta presuda u cijelosti biti u korist HFP-a protivno svakoj logici ulazilo se u daljnje sporove sa oba HOLDINGA što je po našoj procjeni bilo duboko štetno za hrvatske interese u predmetnom slučaju te je trebalo još 1999.g. učiniti sve da dođe do sporazuma i okončanja svih međusobnih sporova obje ugovorne strane.

Naime, kasniji tijek događaja glede ovog slučaja će pokazati da su brojni sudski sporovi samo potencirali nastavak isticanja dijametralno suprotstavljenih stajališta ugovornih strana, što je dovelo do obostrane štete, a od čega su najviše koristi imale jedino izuzetno skupa odvjetnička društva koja su zastupala i još uvijek zastupaju obje ugovorne strane i kojima je jedinima odgovaralo da ti sporovi što dulje traju.

II IZVAN SUDSKA NAGODBA - SPORAZUM HFP-a SA PODUZEĆIMA "SN HOLDING" D.D. ZAGREB I "DOM HOLDING" D.D. ZAGREB IZ 2005. G. O PRIJENOSU DIONICA "LIBURNIA RIVIERA HOTELI" D.D. OPATIJA

Predmetnom Sporazumu-nagodbi HFP-a SA "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING"-a d.d. Zagreb (u daljnjem tekstu HOLDING) prethodila je Odluka Vlade RH od 04.08.2005.g. kojom se izuzimaju od prodaje 255.980 dionica LRH nominalne vrijednosti 3200,00 kuna svaka, ukupne nominalne vrijednosti kn 819.136000,00 iz portfelja Hrvatskog fonda za privatizaciju (HFP) te je HFP ovlašten za provedbu dotične Odluke (Klasa: 334-07/05-01/03; Ur.broj 5030120-05).

Jednako tako Vlada RH je istog dana tj. 04.08.2005.g. dala svoju suglasnost na tekst Sporazuma o nagodbi HFP-a sa poduzećima "SN HOLDING" d.d. Zagreb i "DOM HOLDING"d.d. Zagreb sukladno Odluci Upravnog odbora HFP-a (Klasa;024-04/04-03/09, Ur.br. 563-01-01/01-2004-4 od 10. rujna 2004 godine) i ovlastila HFP da poduzme potrebne radnje radi provedbe Sporazuma.

Sporazumom između HOLDINGA i HFP-a utvrđuje se obostrana namjera i volja ("animus") obiju stranaka da konačno i mirno bez dodatnih uvjeta riješe sve međusobne odnose koji su proizašli iz kuponske privatizacije (tj. zakonske mogućnosti stjecanja dionica bez plaćanja kupovne cijene koje su u najvećem dijelu pripalo sudionicima i stradalnicima Domovinskog rata odnosno hrvatskim braniteljima) kao i svih posljedičnih pravnih odnosa, ugovora i sporova prema stanju per ultima kolovoza 2005.g.

Strane ovog Sporazuma ("HFP" i "HOLDINZI") pored utvrđenih arbitražnih i sudskih sporova bilo da su u tijeku ili su okončani (vidi str. 1-2 potpisanog Sporazuma) utvrdile su da postoje slijedeće dospjele neizmirene obveze HFP-a,

1. Prijenos dionica na DOM HOLDING d.d. Zagreb prema pravorijeku Stalnog izabranog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj. IS-P-2001/15, od 06.02.2002.g. koje je DOM HOLDING stekao na temelju Ugovora o nadoknadi dionica u programu tzv. kuponske privatizacije od 29.04.1999.g., 29.12.1999.g. i 18.01.2000.g.
2. Isplate slijedećih novčanih iznosa poduzeću SN HOLDING d.d. Zagreb: =224.186.459,16 kn sa propisanim kamatama u RH koje se računaju od 10.12.2003.g. te troškova arbitraže u iznosu =2.137.480,38 kn sa pripadajućim zateznim kamatama.

Do dana sklapanja predmetnog Sporazuma -nagodbe SN HOLDING d.d. Zagreb je naplatio =229.277.013,24 kn tako da je po toj osnovi ostalo

nenaplaćeno = 20.770.416,76 kn na temelju pravorijeka stalnog izabranog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj: IS-P-2002/37 od 19.04.2004.g.

Utvrđeni temeljni kapital poduzeća "Liburnia riviera hoteli"d.d Opatija, Ulica M. Tita 198 iznosio je ukupno =968.451.200,00 i bio je podijeljen na ukupno 302.641 dionicu (koje glase na ime), nominalne vrijednosti =3200,00 kn koje su i emitirane u nematerijalnom obliku (u daljnjem tekstu: Dionice LRH).

Na dan potpisivanja predmetnog sporazuma HFP je dao izričito jamstvo i izjavu da ima u svojem portfelju pri Središnjoj depozitarnoj agenciji d.d. (u daljnjem tekstu: SDA) 255.980 dionica LRH (tj. koje su bile prethodnom Odlukom Vlade RH izuzete od prodaje i slobodno prenosive bez tereta trećih osoba).

Suštinski element predmetnog Sporazuma je bila preuzeta obveza HFP-a da (u fiksnom roku od 15 dana od njegovog stupanja na snagu) na DOM HOLDING d.d. prenese putem SDA 72.258 Dionice LRH i o tome ishodi ovjerenu potvrdu od SDA o prijenosu tih dionica na DOM Holding i njihovo preknjiženje sa HFP-a na DOM HOLDING pri SDA.

Bitni element ovog Sporazuma je da se HFP obvezuje (za dio dugovanog iznosa od =179.986.431,00 kn u fiksnom roku od 15 dana od dana stupanja na snagu Sporazuma prenijeti poduzeću SN HOLDING 183.722 dionice LRH tj. podnijeti SDA zahtjev za preknjižbu tih dionica sa HFP na SN HOLDING te ishoditi potvrdu-izvod SDA kao egzaktni dokaz da su te dionice stvarno prenijete sa HFP na SN HOLDING kod SDA.

Jednako tako važan element predmetnog Sporazuma predstavlja i preuzeta obveza SN HOLDING-a da dio od HFP-a ovrhom ukupno naplaćenog novčanog iznosa od =162.105.182,24 kn u fiksnom roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Sporazuma vrati HFP-u tj. uplati u korist transakcijskog računa HFP-a (koji se vodi kod PBZ) dok je HFP suglasan da SN HOLDING zadržava ostatak ovrhom nenaplaćenog iznosa od =67.171.831,00 kn kao integralni dio od ukupnog namirenja SN HOLDINGA d.d.

Predmetni Sporazum sadrži i deklarativnu izjavu da su oba HOLDINGA (tj. SN HOLDING i DOM HOLDING) upoznati sa sporovima u tijeku koje LRH vodi sa Gradom Opatija i općinama Lovran i Mošćenička draga zbog vlasništva nad značajnim dijelom svoje imovine uz navod da se oba HOLDINGA odriču bilo kakovog potraživanja prema HFP po toj osnovi.

Nakon stupanja na snagu Sporazuma oba HOLDINGA preuzimaju neopozivu obvezu povlačenja svojih prijedloga za ovrhu i tužbu radi naknade štete prema HFP pred nadležnim sudovima, dok se HFP obvezuje povući prijedlog za protuovrhu pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, žalbu na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu (od 09.10.2003.) kojom je odbijena tužba tužitelja

HFP-a protiv tuženika HOLDING-a radi poništenja pravorijeka arbitraže pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 06.02.2002.g.) te povlačenje tužbe radi poništenja pravorijeka arbitraže pri Hrvatskoj gospodarskoj komori od 19.04.2004.g.

Istovremeno SN HOLDING se obvezuje povući prijedlog za ovrhu (u ovršnom postupku koji se vodio pod brojem Ovr.-220/05 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu) protiv ovršnika HFP-a kao i povlačenje tužbe radi naknade štete koja se vodi pred Općinskim sudom u Zagrebu pod brojem: P-5474/01.

Sporazumom se također određuje (članak 5) da ispunjenjem svih obveza HFP-a iz ovog Sporazuma prema oba HOLDINGA se ima smatrati op.cit."da su podmirena sva potraživanja (oba) HOLDINGA prema HFP i Republici Hrvatskoj proizašla iz i/ili u svezi s kuponskom privatizacijom kao i svih sporednih zahtjeva uz te zahtjeve koje imaju ili bi mogli imati prema HFP-u koja su nastala do dana sklapanja ovog Sporazuma".

U kontekstu istog članka 5 Sporazuma navodi se slijedeća bitna odredba za sudbinu cijelog ovog Sporazuma između HFP-a i HOLDINGA op.cit."HFP se odriče zahtjeva za vraćanje dionica i poslovnih udjela koje je prenio na HOLDINGE u vezi s kuponskom privatizacijom i/ili polazeći od rezultata kuponske privatizacije naknadnim ugovorima.

HOLDINZI I HFP su u stavku 2 istog članka (5) Sporazuma naveli op.cit; "da nemaju daljnjih zahtjeva jednih prema drugima odnosno da odustaju od svih zahtjeva u svim postupcima niti da su pokrenuli niti će pokretati bilo kakove daljnje sporove i/ili druge postupke, a sve činjenično i pravno vezano s kuponskom privatizacijom".

U tom smislu stranke predmetnog Sporazuma obostrano su suglasne da su sklapanjem i ispunjenjem svih obveza iz ovog Sporazuma konačno riješeni svi njihovi sporovi i odnosi koji su proizišli ili su u svezi s kuponskom privatizacijom.

U tzv. općim odredbama Sporazuma (članci 6-9) prvo se navodi konstatacija o načinu snošenja zavisnih troškova Sporazuma gdje se obje strane obvezuju snositi svaka "svoje" troškove sporova i odriču se svih potraživanja jedni prema drugoj po toj osnovi.

Članak 7 Sporazuma sadrži izričitu odredbu da dotični Sporazum op.cit."sadrži potpuni dogovor stranaka te se njegovim potpisom isključuju svi prethodni dogovori, usmeni i/ili pisani uglavci glede njegova predmeta postignuti među strankama " što predstavlja jedan od temelja predmetnog Sporazuma.

Članak 9 (tj. posljednji članak ovog Sporazuma sadrži deklarativne odredbe i to;

- svi sporovi koji proizlaze iz ovog Sporazuma i u svezi s njim, uključujući sporove koji se odnose na pitanje njihovog valjanog nastanka, povrede ili prestanka, kao i pravne učinke koji iz toga proističu, konačno će se

riješiti arbitražom u skladu s važećim Pravilnikom o arbitraži pri Stalnom izabranom sudištu Hrvatske gospodarske komore (Zagrebačka pravila)

- ovaj Sporazum stupa na snagu kada ga odobri Vlada RH u smislu čl. 3 Zakona o privatizaciji. Ako Vlada RH ne odobri ovaj Sporazum u roku od 20 dana od dana njegova sklapanja (potpisivanja), ovaj Sporazum prestaje vrijediti i biti na bilo koji način obvezujući za stranke, te se ima smatrati kao da nije niti sklopljen.

- u znak suglasnosti i prihvaćanja svih gore navedenih prava i obveza iz ovog Sporazuma, stranke potpisuju ovaj Sporazum.

Sporazum je pod navedenim kondicijama javnobilježnički ovjeren i potpisan 08.08.2005.g. od strane tadašnjeg predsjednika HFP i zakonitih predstavnika oba HOLDINGA.

Dan nakon potpisivanja Sporazuma od strane Vlade RH odnosno HFP-a, 09. kolovoza 2005.g. Republika Hrvatska je putem HFP-a dala (obvezujuću) tzv. izjavu o prijenosu dionica "LRH" sa HFP-a na HOLDINGE i pri tome ovlastila Središnju depozitarnu agenciju - (SDA) da prenese nematerijalizirane dionice sa računa HFP-a na račun oba HOLDINGA pri SDA.

Prenositelj dionica (HFP) također ovlašćuje stjecatelje dionica "LRH" tj. SN HOLDING d.d. Zagreb i DOM HOLDING d.d. Zagreb da bez op.cit. "ispunjavanja bilo kakvih daljnjih uvjeta ili dozvola "zatraže i ishode od Središnje depozitarne agencije (SDA) da odmah prenese navedene dionice "LRH" sa računa vrijednosnih papira HFP-a pri SDA na račun vrijednosnih papira oba HOLDINGA te ovlašćuje SDA da izvrši takav prijenos.

Svoju volju da prihvaća prijenos dionica LRH, osim u samom Sporazumu, oba HOLDINGA kao stjecatelji očituju supotpisom izjave o prijenosu dionica LRH kod javnog bilježnika.

Radi jasnoće i boljeg razumijevanja geneze sporazuma smatramo potrebnim naglasiti činjenice da su sporazum 08.08.2005. odnosno 11.05.2005. potpisala dva HOLDINGA, a zatim i HFP.

Obje ugovorne strane počele su ispunjavati svoje obveze iz Sporazuma. SN Holding d.d. i DOM Holding d.d. ispunili su sve svoje obveze, dok je HFP svoju obvezu prijenosa dionica također gotovo u cijelosti ispunio i tako da je na SN Holding d.d. preneseno 182.152 dionice (dakle 1.570 dionica manje nego što je bilo ugovoreno), dok je na Dom Holding d.d. bilo preneseno svih ugovorenih 72.258 dionica. HFP jedino nije vratio SN Holdingu 162 milijuna kuna primljenih temeljem tog Sporazuma.

Dakle nakon što je tekst sporazuma nakon dugih prethodnih priprema i pregovora međusobno usaglašen zatim i obostrano potpisan on je kroz skoro potpuno ispunjenje međusobnih obveza obiju strana gotovo u

cijelosti bio i konzumiran pa je time stekao i sve elemente punovažnosti tj. sva immanentna obilježja obvezno pravnih odnosa ugovornih strana.

Međutim, nekoliko dana poslije (pretpostavljamo radi medijskih pritisaka na hrvatsku javnost i navodnih krupnih propusta u radu tadašnjeg HFP-a), tadašnja Vlada RH je na sjednici održanoj 17.08.2005.g. donijela Odluku o povlačenju suglasnosti (i to na prijedlog HFP-a) na potpisani Sporazum tj. vansudsku nagodbu HFP-a sa SN Holdingom i DOM Holdingom i stavlja van snage Odluke Vlade RH od 04.08.2005.g.

Da je spomenuto povlačenje suglasnosti od strane Vlade RH zaista bilo motivirano razlozima "političke prirode" pokazao je daljnji tijek događaja.

Predmetni Sporazum punovažan je iz razloga što Vlada RH nije niti u cijelosti poništila Sporazum nego samo u jednom njegovu dijelu koji je išao u prilog samo HFP-u (tj. dijelu koji bi za obvezu nalagao da HFP vrati novac koji je HOLDING prethodno uplatio u korist HFP-a).

U judikaturi sudova iz domene obvezno pravnih odnosa (čl 76 Zakona o obveznim odnosima) ne postoji tzv. odgodni uvjet osim ako "nastanak ili prestanak takova ugovora zavisi od neke neizvjesne činjenice" a što ovdje nije slučaj, tj. ispunjene su sve pretpostavke za njegov uredni nastanak, valjanost, pravnu prirodu i konačno ispunjenje međusobnih obveza.

Stoga njegov eventualni jednostrani raskid odnosno povlačenje suglasnosti "radi naknadne pameti" odnosno samo zato što se jedna strana iz razloga najviše iracionalne naravi "predomislila" i naknadno proglasila već u najvećem dijelu konzumirani sporazum nevažećim ne može proizvoditi nikakove pravne učinke i pravno je irelevantan.

Jer da Vlada RH npr. nije dala odobrenje za sklapanje ugovora - Sporazuma stranke pod tim okolnostima niti bi ga potpisale, a još manje vjerojatno pristupile u najvećem dijelu njegovom ispunjenju, a što su tada učinile.

Da bi netko redovnim dopuštenim juridičkim putem pokušavao čak i dokazati da taj Sporazum zaista ne postoji ili je ne valjan to bi mogao putem jedinog pravnog lijeka, a to je tzv. **tužba za utvrđenje** da Sporazum ne postoji, a što je potpuno izostalo što je pokazao daljnji tijek događaja vezan uz punovažno sklopljeni predmetni sporazum.

Navedene činjenice upućuju na logični zaključak da je za utvrđivanje valjanog nastanka (postojanja ili nepostojanja) valjanosti ili ništavnosti ugovora nadležan isključivo redovni (trgovački) sud ili arbitraž (a što je upravo ovdje slučaj jer su ugovorne strane arbitražu utanačile potpisanim Sporazumom).

Dakle za meritorno odlučivanje o valjanosti egzistencije predmetnog Sporazuma uključujući i pitanje njegovog valjanog nastanka isključivo je nadležna arbitraža budući da su stranke Sporazuma samim činom potpisa Sporazuma sklopile i ugovor o arbitraži u formi arbitražne klauzule koja je ugrađena u Sporazum i čini njegov integralni dio.

Egzaktni matematički izračun pokazuje da je 182.152 dionice za SN Holding i 72.258 dionica za DOM HOLDING d.d. kada je Vlada RH "povukla" Sporazum 17.08.2005.g. (po nominalnoj cijeni 3200 kuna po dionici) iznosilo ukupno 814.112.000,00 kn iako je tržišna cijena dionica "LRH" prema podacima sa tržišta kapitala prelazila iznos 3900 kuna po dionici tj. ukupni iznos je za prijenos dionica iznosio cca 1 milijardu kuna, ne računajući zatezne kamate.

Samo zatezne kamate su HFP-u nametale godišnju obvezu od cca 150.000.000,00 kuna ili cca 20 milijuna EUR-a. u hipotezi visoke vjerojatnosti gubitka ovog spora.

Već ta činjenica po našem skromnom mišljenju trebala je tadašnje vodstvo HFP-a ohrabriti i stimulirati da se taj dugotrajni spor što prije prekine tj. da dođe do vansudske nagodbe.

Nakon detaljne analize svih pojedinačnih do sada poduzetih pravnih radnji sa strane HFP-a i Vlade RH kao i međunarodnu sudsku praksu za slične slučajeve procesno pravna situacija je već 2005.g neupitno pokazivala da HFP ne može dobiti taj spor i da svako daljnje juridičko nadmetanje obiju strana ide u korist oba HOLDINGA radi stalnog rasta obveza opterećenih visokim zateznim kamatama i zavisnim troškovima vođenja spora (sudovi, arbitraže i naročito visoki odvjetnički troškovi).

III FINANCIJSKO PRAVNE KONSEKVENCE JEDNOSTRANE DEROGACIJE SPORAZUMA- IZVANSUDSKE NAGODBE OD STRANE VLADE RH ODNOSNO HFP-a I POSLJEDIČNI SUDSKI SPOROVI

III.1. Nakon što su obje strane potpisnice predmetnog Sporazuma HFP i SN "Holding" d.d. Zagreb gotovo u cijelosti izvršile svoje obveze Vlada RH je pod spektrom medijskih pritisaka, političkog lobiranja raznih interesnih grupa te naročito negativnih reakcija lokalnih vlasti (Primorsko-goranske županije i grada Opatije) na opće iznenađenje (ne samo stručne javnosti) povukla svoju prije izdatu suglasnost na Sporazum odnosno vansudsku nagodbu.

Vlada RH se pri tome pozivala isključivo na tzv. "odgodni uvjet" važnosti potpisanog Sporazuma (iz točke 9 stavka 4) koristeći taj članak kao "alibi" za svoje naknadno povlačenje suglasnosti. Takovo stajalište je već ranije elaborirano kao pravno irelevantno i ne može proizvoditi nikakove pravne učinke samo zato što je Vlada RH bez valjanih argumenata i iz posve iracionalnih razloga "promijenila mišljenje" i svoj prijašnji stav personificiran kroz potpisani Sporazum.

Tadašnja Vlada RH u želji da cijeli slučaj vrati u tzv. prvobitno stanje tj. stanje prije nastanka Sporazuma između HFP-a i poduzeća SN HOLDING d.d. Zagreb i DOM HOLDING d.d. Zagreb potpisanog u kolovozu 2005.g. postavila je zahtjev-prijedlog Komisiji za vrijednosne papire Republike Hrvatske- (današnja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga tj. dalje HANFA) da praktično provede zahtjev Vlade RH.

III.2. Komisija za vrijednosne papire RH (tj. HANFA) donijela je na zahtjev tadašnje Vlade RH Rješenje: Klasa: UP/I-450-08/05-02/157., Ur.broj; 567-01/05-03 (u daljnjem tekstu Rješenje) kojim se poništava:

1. transakcija prijenosa 182.152 dionica izdavatelja-trasanta Liburnia Riviera Hoteli d.d. Opatija s HFP-a na poduzeće "SN Holding"d.d. Zagreb

2. transakcija prijenosa 72.258 dionica izdavatelja-trasanta Liburnia Riviera Hoteli d.d. Opatija na poduzeće "DOM Holding" d.d. Zagreb

Istovremeno "Komisija" tj. HANFA nalaže Središnjoj depozitarnoj agenciji d.d. Zagreb (SDA) da bez odgode te dionice prenese s računa poduzeća SN Holding i DOM Holding d.d. uz obvezu da SDA HANFI dostavi dokaz o izvršenom prijenosu dionica Liburnia Riviera Hoteli d.d. Opatija.

3. Rješenje; Klasa br. UP/I-450-08/05-02/120, Ur.broj 567-01/05-34 kojim se odbija zahtjev SN Holdinga za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje javnog d.d. "LRH".

Rješenje HANFE sa nalogom SDA za povrat dionica "LRH" natrag na HFP (sa oba HOLDINGA tj. "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d.) dostavljeno je HOLDINZIMA 13. listopada 2005.g.

HANFA kao zakoniti temelj za donošenje Rješenja o vraćanju dionica "LRH" sa oba HOLDINGA (natrag) na HFP navodi odredbe čl. 15 stavak 2,3,4 točke 1. i 6. te stavak 6 Zakona o tržištu vrijednosnih papira (ZTVP) što uopće ne daje pravnu osnovu za izrijeku Rješenja prema tekstu sadržanom u točkama 1 i 2 izrijeka Rješenja.

Naime čl. 15 ZTVP propisuju se (samo) nadzorne mjere kojima HANFA može naložiti otklanjanje utvrđenih nezakonitosti odnosno nepravilnosti te poduzimanje radnji potrebnih za njihovo otklanjanje a što ovdje nije slučaj. Djelokrug i zakonska nadležnost HANFE taksativno je navedena u članku 12 ZTVP, iz čega jasno proizlazi da je Komisija tj. HANFA pravna osoba s javnim ovlastima u domeni rada burzi, uređenih javnih tržišta, ovlaštenih društava i brokera, društava za upravljanje investicijskim fondovima, investicijskih zastupnika, izdavatelja vrijednosnih papira i SDA.

Propisi kao temeljni oblik (bilo koje) pravne norme koji uređuje ova područja su pored ZTVP, Zakon o privatizacijskim investicijskim fondovima i Zakon o preuzimanju trgovačkih društava te HANFA u okviru svojih ovlaštenja i može donositi upravne akte odnosno odlučivati o pravu ili obvezi stranaka u upravnim stvarima, a ne građansko pravnim ugovorima kao što je to učinila donesenim Rješenjem o obvezi prijenosa dionica sa poduzeća "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. natrag na Hrvatski fond za privatizaciju.

HANFA nema niti je ikada imala zakonske ovlasti i utemeljenje za davanje prosudbe o nastanku, valjanosti, egzistenciji a kamoli poništenju nekog građansko pravnog ugovora (a što je bio Sporazum Vlade RH i HFP sa poduzećima "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. Zagreb) te je bilo grubo miješanje u odnose ugovornih strana nalažući povrat ugovorene činidbe tj. nečeg prije danog u ispunjenju ugovorne obveze.

Dakle možebitni spor o valjanom nastanku i punovažnosti ugovora - Sporazuma (između HFP-a i oba HOLDINGA) nije stvar iz upravne domene tj. upravna stvar o kojoj bi moglo odlučivati tijelo s javnim ovlastima (poput HANFE) već isključivo nadležni sud ili arbitraž (ako su stranke tako dogovorile). Pravno pitanje iz sudske nadležnosti ne može biti upravna stvar jer razlozi pravne sigurnosti nalažu da se upravnim aktom može isključivo odlučivati o onome što je u nadležnosti donositelja upravnog akta.

Pravne norme tj. propisi o nadležnosti su prisilnog a ne dispozitivnog karaktera te radi toga niti jedan juridički organ ne može rješavati upravnu stvar koja je u nadležnosti drugog organa ili stvar iz nadležnosti suda ili arbitraže.

HANFA je pobijanim Rješenjem postupila upravo suprotno od navedenih temeljnih pravnih načela glede nadležnosti. HANFA je poništila građansko pravne ugovore procjenjujući ih prema Zakonu o obveznim odnosima (ZOO) a ZOO nije propis koji uređuje upravnu oblast a koji je u nadležnosti HANFE.

Naime, potpuno pravno je logično da HANFA nema zakonske ovlasti prosuđivati pravnu valjanost nastanka građansko pravnog ugovora kao niti radi

toga također neovlašteno i samovoljno nalagati prijenos dionica s računa u SDA jer za to nema zakonske ovlasti.

Za meritorno odlučivanje o valjanosti ugovora, uključujući pitanja njenog nastanka, trajanja i prestanka isključivo je nadležan sud ili arbitraža tim više što se u predmetnom slučaju ne radi o kupoprodaji dionica već se radilo o sporazumu u formi vansudske nagodbe. Prema tome (a što je vidljivo i proizlazi iz Rješenja HANFE) transakcija prijenosa dionica sa HFP-a na oba HOLDINGA bila je nesporna niti su utvrđene bilo kakove nezakonitosti niti nepravilnosti budući da se radilo isključivo o izmirenju dospjelih obveza HFP-a prema poduzećima "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d.

HANFA je dakle protuzakonito i protupravnim Rješenjem oduzela pravo vlasništva od legitimnih imatelja vrijednosnih papira (tj. dionice "LRH" u ovom slučaju) poduzećima "SN HOLDING" d.d. iako ničime nije argumentirala da su npr. te dionice stečene na nezakoniti način.

U hipotezi pretpostavke da su zakoniti imatelji dionica "LRH" tj. u ovom slučaju poduzeća "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. dionice "LRH" čak pokušali steći na nezakoniti način (a za to raspolaže valjanim dokazima), HANFA bi mogla i imala ovlasti zaustaviti sve transakcije koje su u tijeku, ali opet nema zakonsko pravo naložiti njihov prijenos tj. vraćanje natrag sa računa "SN HOLDINGA" d.d i "DOM HOLDINGA" d.d. kod SDA na račun HFP kod SDA (račun "nematerijaliziranih" vrijednosnih papira).

Zakoniti prijenos dionica "LRH" sa oba HOLDINGA natrag na HFP pod spomenutom pretpostavkom mogao bi uslijediti samo po odluci nadležnog suda ili arbitraže.

HANFA je spomenutim Rješenjem bilo manjkom kompetencija i/ili čak zlouporabom svojih ovlasti poništila sporazum dviju strana koji ima karakter vansudske nagodbe u funkciji okončanja dugogodišnjeg spora (a ne npr. posao razmjene i/ili kupoprodaje dionica koji bi čak HANFA mogla koristiti kao alibi za donošenje svog protuzakonitog Rješenja na štetu oba HOLDINGA) jednostranom konfiskacijom njihovih zakonito stečenih dionica.

Pored svega navedenog Komisija za vrijednosne papire tj. danas HANFA nije preuzela niti jednu prethodnu pravnu radnju u cilju vođenja ovog postupka koji je rezultirao Rješenjem o vraćanju zakonito stečenih dionica poduzeća "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. natrag na HPF "bez da se čuje i druga strana".

Naime kroz "tehnički postupak konfiskacije" dionice "LRH" sa oba HOLDINGA a u korist HFP indirektno tj. prešutno je priznato da je za utvrđivanje valjanog nastanka (tj. postojanja ili nepostojanja) valjanosti odnosno ništavosti ugovora nadležan isključivo (u ovom slučaju Trgovački sud) ili arbitraža jer upravni postupak HANFA nikada nije niti pokrenula.

Ostaje nepoznanica na temelju kojeg upravnog postupka je donijeto predmetno rješenje HANFE o konfiskaciji dionica oba HOLDINGA kad taj

upravni postupak nikada nije pokrenut pa prema tome nije niti postojao jer bi oštećena strana (oba HOLDINGA) zasigurno participirali u njemu u cilju zaštite zakonitosti i svojih pravnih interesa.

Dakle upravni postupak HANFE (a koji nikad nije službeno niti pokrenut dakle nije niti postojao) rezultirao je Rješenjem kojim su poduzećima "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. oduzete zakonito stečene dionice bez da je suprotna strana bila u zakonitoj procesno pravnoj poziciji da može uopće sudjelovati u zaštiti svojih prava interesa (jer su u pitanju bili protivni i dijametralno suprotni interesi HFP-a i oba poduzeća HOLDING).

III.3. Budući da je HANFA bez pravne osnove naredila SDA da s računa vrijednosnih papira "SN HOLDINGA" d.d. i "DOM HOLDINGA" d.d. (protiv njihove volje) ponovno vrati tj. prenese dionice "LRH" na račun HPF-a, oba HOLDINGA su tako protuzakonito oštećeni (jer im je oduzeto pravo vlasništva nad njihovom zakonito stečenom imovinom).

Poduzeća "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. su podnijeli tužbu nadležnom Upravnom sudu Republike Hrvatske radi poništenja prije opisanog Rješenja Komisije za vrijednosne papire RH kao i povrata oduzetih dionica (Tužba je podnijeta 13.10.2005.g. a odbijena je kao neosnovana u rujnu 2008.g.).

III.4. Radi boljeg razumijevanja daljnje pravne pozicije stjecatelja dionica "LRH" potrebno je u nastavku ove ekspertize navesti činjenicu da su poduzeća "SN HOLDING" d.d. i "DOM HOLDING" d.d. 14. prosinca 2005. u Zagrebu sklopili Ugovor o ustupanju potraživanja na temelju kojeg je poduzeće "DOM HOLDING" d.d. (u svojstvu ustupitelja) ustupio poduzeću "SN HOLDING" d.d. (kao primatelju stjecatelju) sva svoja potraživanja prema Hrvatskom fondu za privatizaciju (uključujući tu i potraživanje radi naknade štete) zbog kršenja tog Sporazuma od strane Hrvatskog fonda za privatizaciju.

Radi zaštite svojih imovinskih prava tužitelj "SN HOLDING" d.d. ZAGREB podnio je tužbu Stalnom izabranom sudištu (arbitraži) pri Hrvatskoj gospodarskoj Komori protiv tuženika HFP-a radi povrata svojih zakonito stečenih dionica "LRH" (koje se vode kao elektronički zapis u kompjuterskom sustavu SDA) a koje su mu konfiscirane.

Arbitražno vijeće Stalnog izabranog sudišta pri HGK (arbitraža) odlučilo je o tuženikovom prigovoru o nadležnosti Arbitraže pri HGK kao o prethodnom pitanju te ga je zaključkom od 27.09.2006.g. odbilo kao neosnovanog.

Naime o postojanju nekog prava ili pravnog odnosa od čijeg prethodnog rješenja zavisi sudska odluka je prethodno pitanje.

Njegova specifičnost (tj. prethodnog pitanja) je u činjenici da je sud (ako posebnim propisima nije drugačije određeno) može sam riješiti ukoliko o njemu još nije donio odluku nadležni sud ili drugi organ.

Analogno tome prethodno pitanje je pravno pitanje postoji li neko pravo ili pravni odnos bez kojeg se ne može riješiti glavna stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu.

HFP je kod Trgovačkog suda u Zagrebu zatražio da taj sud odluči o nadležnosti Arbitraže HGK što je Trgovački sud u Zagrebu i učinio 03.01.2007.g. Br. RI-422/2006 ocijenivši da u ovoj pravnoj stvari postoji nadležnost Arbitraže HGK i o tome izdao Rješenje na koje je HFP izjavio žalbu na Visoki trgovački sud RH.

Arbitraža pri HGK je dakle (opetovano) zauzela stanovište da je Sporazum tj. vansudska nagodba između HFP i oba HOLDINGA pravno valjana, najvećim dijelom bila konzumirana te da proizvodi pune pravne učinke jer je Vlada RH HFP-u dala izričito i nedvosmisleno ovlaštenje da dotični Sporazum provede, a ne da ga (samo) potpiše. Stranke Sporazuma su ga opetovano naglašavamo neposredno nakon što je bio potpisan od tadašnjeg predsjednika HFP-a gotovo u cijelosti ispunile. Obje ugovorne strane ne bi prišle njegovoj realizaciji - ispunjenju da je on bio sporan ili da još nije bio perfektan. Da je Vlada RH dala potrebnu suglasnost na Sporazum najbolje svjedoči činjenica da je Odlukom od 17.08.2005.g. tu suglasnost željela povući.

Kako je Vlada RH uopće mogla povući svoju suglasnost na Sporazum ako te suglasnosti "nije niti bilo" odnosno da ona ne postoji.

Radi toga Arbitraža pri HGK nije niti mogla drugačije zaključiti da je Sporazum tj. izvansudska nagodba pravno valjan nastao, zaključen, i da je u najvećem dijelu ispunjen te da on kao takav nedvosmisleno postoji.

Navedene logične konstatacije nedvojbeno impliciraju da 255.980 redovnih dionica "LRH" koje glase na ime koje još uvijek proutpravno drži Hrvatski fond za privatizaciju pripadaju poduzeću "SN HOLDING" d.d. te bi ih Hrvatski fond za privatizaciju trebao (natrag) prenijeti njenom zakonitom vlasniku poduzeću "SN HOLDING" d.d. Zagreb.

Prema odredbama čl. 15 stavka 1 Zakona o arbitraži propisano je da arbitražni sud može odlučivati o svojoj nadležnosti (uključujući i odlučivanje o možebitnom prigovoru o postojanju ili valjanosti ugovora o arbitraži) i da se arbitražna klauzula koja je integralni dio nekog ugovora ima smatrati kao ugovor-sporazum sui generis tj. sporazum posebne vrste koji je nezavisan od ostalih odredbi i učinaka tog (osnovnog) ugovora. To praktično znači da načelo odvojenosti arbitražne klauzule od osnovnog ugovora implicira činjenicu da i odluka arbitražnog suda ne dijeli sudbinu osnovnog ugovora tj. ako je ugovor npr. ništav ne znači da arbitražna klauzula ne proizvodi nikakove pravne učinke.

Trgovački sud u Zagrebu svojim Rješenjem XXXVIII-R1-422/2006 zauzeo je ispravno pravno stajalište da se arbitražna klauzula iz Sporazuma po izričitoj zakonskoj odredbi treba tumačiti kao samostalan ugovor o arbitraži dakle potpuno suprotno od prijedloga predlagatelja Hrvatskog fonda za privatizaciju čiji je prijedlog Trgovački sud u Zagrebu (budući da je stajalište predlagatelja protivno Zakonu o arbitraži) s pravom odbio kao neosnovano.

Radi toga Trgovački sud u Zagrebu je konstatirao da su stranke nedvojbeno prihvatile nadležnost arbitraže i u sporovima koji se tiču nastanka tog Ugovora, pa bi arbitražni sud po volji stranaka izraženoj u ugovoru o arbitraži imao nadležnost odlučivanja i o tome da li je predmetni Sporazum valjano nastao, da li i do kada vrijedi i biti na bilo koji način obvezujući za stranke iz čega proizlazi da je tzv. "odgodni uvjet" sporazuma pravno irelevantan.

Poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb u svojstvu tužitelja radi zaštite svojih imovinskih prava također u travnju 2004.g. podnosi tzv. vlasničku tužbu protiv Hrvatskog fonda za privatizaciju (tuženika) kod mjesno nadležnog Trgovačkog suda u Rijeci (lex loci solutionis) kojom zahtjev da se 254.410 dionica "LRH" koje su nedvojbeno vlasništvo poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb (koje se nalaze na računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira) sa HFP pri SDA prenesu na "SN HOLDING" d.d. Zagreb , te da se donese tzv. privremena mjera zabrane raspolaganja dionicama "LRH" do daljnjega.

Hrvatski fond za privatizaciju podnio je u međuvremenu tužbu za poništenje Pravorijeka arbitraže pri HGK koja je prvostupanjski odbijena a po našoj procjeni Pravorijek arbitraže pri HGK na višoj instanci može samo potvrditi prvostupanjski pravorijek jer HFP nije pružio niti jedan relevantan dokaz koji bi proizveo poništenje pravorijeka.

Koncem mjeseca travnja (25.04.2007.g.) poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb kao stranka oštećena Rješenjem HANFE podnosi HANFI kao donositelju protuzakonitog Rješenja zahtjev za obnovu postupka tj. (na temelju arbitražnog pravorijeka) poništenje nezakonitog Rješenja s time da ishodi i ponovni povrat tj. prijenos dionica "LRH" sa HFP-a na poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb.

HANFA se na zahtjev poduzeća "SN HOLDING" d.d. oglušila (zbog tzv. "šutnje administracije") iako je imala propisani rok za početak obnove postupka tj. HANFA je u povodu zahtjeva za obnovu postupka ostala "pasivna" tj. niti ga je prihvatila niti ga je odbila.

Ovdje je potrebno jasnoće radi ponovno istaknuti da se je Rješenje HANFE kojim je poništena transakcija prijenosa dionica LRH sa HFP na HOLDINGE temeljila na Pravorijeku Arbitraže pri HGK i dokazanoj pogrešnoj prosudbi HANFE da je Sporazum (tj. vansudska nagodba) iz 2005. g. bio pravno ništav.

Budući da je predmetni sporazum HFP-a i (oba) HOLDINGA bio pravovaljan i da proizvodi punovažne pravne učinke (što je potvrdio i Pravorijek Arbitraže pri HGK) time su se stekli uvjeti da poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb i "DOM HOLDING" d.d. Zagreb odnosno kasnije samo "SN HOLDING" d.d. Zagreb kao stranka oštećena Rješenjem HANFE zatraže obnovu postupka.

Spomenuta obnova postupka znači da zakonito posegnu za izvanrednim pravnim sredstvom koje služi za upravo one situacije u kojima se odluke jednog nenadležnog organa (u ovom slučaju HANFE) temelji na odluci o prethodnom pitanju o kojem je naknadno drugi (ovoga puta nadležni organ) a to je ugovorena Arbitraža pri HGK pravomoćno odlučila drugačije tj. potpuno suprotno od (nenadležne) HANFE.

Trgovački sud u Rijeci 05. lipnja 2007.g. donosi Rješenje kojim se dijelom prihvaća tužbeni zahtjev poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb, ali se ne prihvaća donošenje tzv. privremene mjere tj. zabrane raspolaganja dionicama "LRH" od strane HFP, a na što je poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb uložilo žalbu na Visoki trgovački sud.

Visoki trgovački sud je svojim rješenjem dijelom ukinuo rješenje Trgovačkog suda u Rijeci i odredio da se predmetni spor vezan za vlasništvo i prijenos dionica "LRH" dalje vodi neovisno o egzistenciji tzv. "upravnog spora" u ovom slučaju, ali zahtjev za privremenom mjerom protiv HFP-a nije usvojen.

Trgovački sud u Rijeci nije donio tzv. privremenu mjeru tj. zabranu raspolaganja dionicama "LRH" koje je tražio "SN HOLDING" d.d. Zagreb 14. lipnja 2007.g. Ta činjenica je rezultirala "političkim pritiskom" da je HFP potpuno nezakonito bez ikakvog pravnog osnova (pri tome ignorirajući pravomoćni Pravorijek arbitraže pri HGK) sa gradom Opatija potpisao tzv. Sporazum o razrješavanju imovinsko-pravnih odnosa između HFP i Grada Opatije te poduzeća "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija.

To je rezultiralo protuzakonitim prijenosom 25% + 1 dionica "LRH" na Grad Opatiju (i još dvije općine), a grad Opatija je iste prenio na trgovačko društvo (D.o.o. Nova Liburnia Opatija).

Poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb tada dopunjava svoj tužbeni zahtjev Trgovačkom sudu u Rijeci tražeći sudskim putem prijenos preostalih dionica "LRH" (59%) kao i naknadu pune vrijednosti dionica "LRH" koje je HFP bez pravne osnove prenio na Grad Opatiju (što je proračunato iznosilo 78 milijuna EUR-a, a uz pripadajuće kamate to je iznosilo ukupno 96.275.947,00 EUR).

Dakle HFP od trenutka prijenosa 25% + 1 dionica na Grad Opatiju na svom računu (pri SDA) ima "samo" 177.256 dionica "LRH", a ne 254.410 dionica "LRH" koliko bi trebalo biti u portfelju HFP pri SDA.

Dana 26. srpnja 2007.g. poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb je podnijelo tužbu Upravnom sudu RH sa tužbenim zahtjevom da Upravni sud RH kroz upravni postupak umjesto HANFE obnovi postupak (budući da HANFA "radi šutnje administracije" nije poduzela ništa) te da ukine nezakonito Rješenje HANFE od 13.10.2005.g. što će proizvesti zakonitu situaciju prijenosa dionica "LRH" natrag sa HFP na poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb.

Upravni sud RH 14. siječnja 2009.g. donio je presudu kojom se prihvaća tužbeni zahtjev poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb i kojim se nalaže HANFI da (u razumnom roku od 30 dana) odluči o obnovi postupka (računajući od dana dostavljanja presude). Upute iz presude kao i nalog Upravnog suda RH su obvezujući za HANFU. Presuda je strankama tj. tužiteljima i HANFI dostavljena 23.03.2009.g. te od toga dana počinje teći rok od 30 dana za donošenje rješenja o obnovi postupka od strane HANFE.

Ukoliko HANFA ne bi poštivala odluku Upravnog suda RH to će morati učiniti sam Upravni sud RH, što bi ujedno značilo "suzpenziju pravnog poretka" u Republici Hrvatskoj kao i objava "rata protiv istine i pravne države".

Naime HANFA je dužna primjeniti odredbu članka 249 točke 5 Zakona o općem upravnom postupku **koji propisuje da će se postupak okončan rješenjem (protiv kojeg nema redovnog pravnog lijeka) obnoviti ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim točkama drugačije.**

U predmetnom slučaju se upravo to dogodilo tj. donošenjem meritornog Pravorijeka Arbitraže pri HGK o glavnom pitanju Arbitraže pri HGK je kao nadležni organ, dijametralno suprotno odlučilo o onome o čemu je tadašnja Komisija za vrijednosne papire RH (danas HANFA) odlučivala kao o prethodnom pitanju.

Navedeni protupravni postupak tj. Rješenje koje je izdala HANFA može imati samo jednu posljedicu a to je poništenje Rješenja HANFE kojim su zakonito stečene dionice "LRH" bile oduzete od poduzeća "SN HOLDING" d.d. i "DOM Holding" d.d. te bez ikakove zakonske osnove prenijete Hrvatskom fondu za privatizaciju.

Jednako tako nadležni Trgovački sud kod kojeg se vodi vlasnički spor u kojem poduzeće "SN HOLDING" d.d. traži prijenos dionica "LRH" sa HFP pri SDA na "SN HOLDING" d.d. Zagreb treba postupiti na način da su dionice "LRH" vlasništvo "SN HOLDINGA" d.d. Zagreb i dati nalog za njihovo proknjiženje kod SDA sa HFP na poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb.

Uzimamo si slobodu ovdje dodati da samo autoritarne države ne iskazuju sklonost poštivanja vlastitih pravnih normi i istovremeno razvijaju sklonost deaktiviranju vlastitog pravnog poretka i to postaje paradigma njihova vladanja.

To je danas najmanje poželjna karakteristika i obilježje funkcioniranja hrvatskog pravosuđa u cjelini.

U vrijeme kada Vlada RH ulaže najveće napore da RH postane zemlja vladavine prava (neovisno o ispunjavanju potrebnih preduvjeta za članstvo RH u Europskoj Uniji) sposobnost provedbe vlastitih zakona dobiva primarno značenje.

Elaborirani slučaj zakonitog stjecanja dionica "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija (proizašle iz kuponske privatizacije za hrvatske branitelje) od strane poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb (kao pravnog sljednika privatizacijskih fondova) slikovito ilustrira kako se neprofesionalnim i voluntarističkim upravljanjem pojedinim institucijama u vlasništvu Republike Hrvatske (bivši HFP i HANFA) političkim metodama forsira tzv. "tranzicijska pravda" u funkciji nečijih parcijalnih interesa, a konačno na štetu Republike Hrvatske i poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb.

Bez poštivanja vlastitih zakona i bez priznavanja sudskih presuda (svojih) sudova Republika Hrvatska gubi svaki kredibilitet kao pravna država i radikalno smanjuje svoj demokratski potencijal.

Upravo kroz jačanje kulture dosljedne (a ne selektivne) primjene vlastitih zakona, Republika Hrvatska kao samostalna država najčvršće staje u obranu istine i svog pravnog poretka. U protivnom hrvatski zakoni mogli bi postati samo vanjska normativna dekoracija kojom se "kupuje ulaznica" radi ulaska RH u Europsku Uniju.

Stoga ovdje elaborirana ekspertiza i primjer protuzakonitog zadržavanja tuđe imovine (tj. dionica "LRH" od strane HFP-a) koje pripadaju zakonitom vlasniku poduzeću "SN HOLDING" d.d. Zagreb vrlo brzo može dovesti do toga da Republika Hrvatska bude okarakterizirana kao zemlja koja nije sposobna provoditi vlastite zakone i štititi zakonito stečenu imovinu (a što je najmanje poželjna kvalifikacija za završetak predviđenih pregovora za ulazak Republike Hrvatske u punopravno članstvo pri Europskoj Uniji).

IV PRIJEDLOG SPORAZUMA O NAGODBI PODUZEĆA "SN HOLDING" D.D. ZAGREB REPUBLICI HRVATSKOJ ZASTUPANOJ PO HRVATSKOM FONDU ZA PRIVATIZACIJU (HFP)

Početak mjeseca listopada 2009.g. poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb ponudilo je Vladi Republike Hrvatske (zastupanoj po Hrvatskom fondu za privatizaciju) radi mogućeg prihvata ugovor o nagodbi i uzajamnom razrješenju svih svojih potraživanja i međusobnih dugovanja kao i mirnog i konačnog razrješenja svih posljedičnih sporova (koji su nastali i koji još uvijek traju) u svezi dionica dodijeljenih hrvatskim braniteljima u procesu tzv. kuponske privatizacije kojima su upravljali PIF-ovi a čiji je jednim dijelom pravni sljednik poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb, a koji su bili utanačeni sporazumom obje strane u kolovozu 2005.g.

Navedena ponuda "SN HOLDING" d.d. Zagreb za sklapanje izvansudske nagodbe-Sporazuma sa Vladom RH odnosno Hrvatskim fondom za privatizaciju predstavlja u najvećem dijelu razrješenje najvećeg dijela odredbi Sporazuma iz 2005.g. koji su stranke sklopile i najvećim dijelom konzumirale. Taj Sporazum iz 2005.g. je kasnije jednostrano od strane Vlade RH derogiran i iz čega su nastali brojni posljedični sporovi koji još uvijek traju bez izgleda za njihov završetak budući da obje strane zastupaju potpuno oprečna stajališta o meritumu stvari.

Nagodba se temelji na načelu uzajamnog uvažavanja i popuštanja razmjerno i primjereno predmetnom slučaju poštujući temeljna utvrđenja dogovora za koje se stranke obostrano slažu da su točna i istinita te da će svi sporazumi, obećanja i jamstva biti poštivani.

Nagodba se zaključuje samo u pogledu onih zahtjeva kojima stranke mogu raspolagati i koji su dostupni te da ima status pravomoćne sudske odluke.

Navedeno implicira da protiv nagodbe u načelu nema prava žalbe već se može tražiti samo njeno poništenje u posebnom postupku.

Budući da nagodba dviju ugovornih strana ne predstavlja obvezu nego samo mogućnost nakon evaluacije svih posljedičnih sudskih sporova u predmetnom slučaju između HFP i poduzeća SN HOLDING d.d. Zagreb nameće se retoričko pitanje za što poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb dominantno u funkciji tužitelja za dionice "LRH" nudi nagodbu Vladi RH odnosno HFP.

Činjenice nedvosmisleno upućuju na zaključak da je procesno pravna situacija poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb (a što je pokazala ova ekspertiza) bitno povoljnija u predmetnom slučaju nego drugoj strani sa velikim izgledima da će konačno dobiti predmetne sporove.

Vladi RH odnosno HFP na to pitanje nije moguće dati jednoznačni odgovor. Zašto?

Svaki poduzetnik (za razliku od države) vodi i planira svoju likvidnost na način da financijsku kalkulaciju konstruira ne samo radi zadovoljenja tekuće likvidnosti (tj. da u roku može podmiriti svoje tekuće obveze već i solventnosti tj. produžene likvidnosti) koja neminovno uključuje **tzv. vremensku vrijednost novca.**

Preneseno na predmetni slučaj slobodni smo pretpostaviti da je poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb još od vremena kuponske privatizacije kada je nominalna vrijednost dionica bila već u startu umanjena za cca 35% glavnice duga od 1,23 milijardi kuna (kako je već prethodno elaborirano u točki I ove ekspertize) povećala uz redovne i zatezne kamate od 1999. do 2005.g. na cca 2,2 milijarde kuna, što godišnje donosi trošak od 193 milijuna kuna ili cca 27,7 milijuna EUR-a tako da je već tada poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb u startu pretrpjelo (nenadoknadivu) štetu.

Jednako tako 182.152 dionice za "SN HOLDING" d.d. Zagreb i 72.258 dionica za "DOM HOLDING" d.d. (koje datiraju iz tzv. povučenog Sporazuma Vlade RH i oba HOLDINGA iz mjeseca kolovoza 2005.g.) kada je nominalna vrijednost ukupnog dioničkog paketa bila 814,2 milijuna kuna (1 dionica=3200,00 kn) tako da je ukupni gubitak za HOLDING između tada nominalne cijene 1 dionice od 3200,00 kn (u odnosu na tržišnu prema podacima tržišta kapitala koja je bila 3800,00 kn) iznosio je cca 200 milijuna kuna bez zateznih kamata.

Dakle u razdoblju od 17.08.2005.g. (kada je od strane Vlade RH jednostrano derogiran Sporazum), samo zatezne kamate su do 9. mjeseca 2009.g. iznosile cca 150 milijuna kuna godišnje ili cca 20 milijuna EUR-a za Hrvatski fond za privatizaciju u hipotezi visoke vjerojatnosti gubitka ovog spora sa "SN HOLDINGOM" d.d. Zagreb.

Pored navedenih posljedičnih gubitaka (do sada za obje ugovorne strane) od 1996.-2009.g. "SN HOLDING" d.d. Zagreb kao poduzetnik za cijelo proteklo razdoblje mogao je tržišnom kapitalizacijom znatno više uvećati vrijednost svojih "turističkih" dionica kroz upravljačka prava kojih je po našoj prosudbi neopravdano bio lišen bez ikakove pravne osnove.

"SN HOLDING" d.d. (u želji da kao i svaki poduzetnik što prije kapitalizira svoj tržišni položaj i obnovi svoj narušeni poslovni ugled) pretpostavljamo "umoran" od dugogodišnjeg sporenja te da po svaku cijenu započne strateško repozicioniranje na hrvatskom turističkom tržištu, ponudio je u svojoj ponudi tj. prijedlogu za nagodbu sa Vladom RH i dodatne koncesije odnosno pogodnosti a koje su vidljive iz teksta ponude nagodbe.

Unatoč tome da je pravomoćno presuđeno da je 254.410 dionica "LRH" (tj. 84,1%) vlasništvo poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb (a koje se nalaze u posjedu HFP i koje je raspolagao pored toga i sa 25% dionica LRH Grada

Opatije), HFP još drži u svom posjedu "samo" 177.256 dionica LRH (tj. 58,6%), a "SN HOLDING" d.d. Zagreb vlasničkom tužbom potražuje razliku u novčanoj protuvrijednosti sa pripadajućim kamatama.

Prema konačnom prijedlogu teksta predložene vansudske nagodbe Vladi RH odnosno HFP od strane poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb u cilju konačnog razrješenja sveukupnih dužničko-vjerovničkih odnosa te konačnog razrješenja prošlih, sadašnjih i odustajanja od budućih mogućih sporova, HFP u hipotezi prihvata predložene nagodbe Vlade RH odnosno HFP mora u dogovorom propisanom roku neopozivo ispuniti prema poduzeću "SN HOLDING" d.d. Zagreb slijedeće obveze:

1. prijenos 177.256 dionica Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija sa računa HFP kod SDA na račun "SN HOLDING" d.d. Zagreb na račun kod SDA
2. plaćanje novčane obveze u visini kn 162.105.108,00 (umjesto dionica "LRH" koje nedostaju na računu HFP pri SDA i to po cijeni od "samo" 2101,00 kn po dionici).

Napomena: Novčani iznos od 162.105.182,00 kn predstavlja zapravo iznos koji je "SN HOLDING" d.d Zagreb (u svrhu ispunjenja postignutog Sporazuma iz kolovoza 2005.g. koji je Vlada RH kasnije jednostrano povukla) uplatio u korist HFP-a kao dio ispunjenja predmetnog Sporazuma bez obračunatih zatezних kamata, a koji HFP nije nikada vratio "SN HOLDINGU" d.d. Zagreb iako je to bio dužan učiniti.

Dotični iznos od 162.105.182,00 koji Hrvatski fond za privatizaciju zapravo vraća (kao dug iz 2005.g.) poduzeću "SN HOLDING" d.d. Zagreb, poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb uplaćuje odmah u Državni proračun RH (na ime obveze plaćanja predujma poreza) ili Hrvatski fond za privatizaciju (bez da sredstva od 162.105.182,00 kn uplaćuje u korist računa poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb) izravno uplaćuje u Državni proračun RH, a u ime i za račun poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb za izmirenje porezne obveze.

Egzaktni matematički izračuni pokazuju da je Republika Hrvatska u pogledu njenih potencijalnih obveza (a glede naših procjena i visoke vjerojatnosti gubitka svih sporova sa poduzećem "SN HOLDING" d.d. Zagreb) radi obveze povrata dionica "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija ipak u relativno povoljnijoj situaciji iz slijedećih razloga:

1. dionice iz tzv. kuponske privatizacije su bile toliko obezvrijeđene da su i PIF-ovi na svoju štetu a na korist Vlade RH dobili umanjenu vrijednost za dotične dionice i umanjenu obvezu Vlade RH (vidi točku I ove ekspertize)

2. dionice PIF-ova (prvenstveno poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb i "DOM HOLDINGA" d.d. Zagreb) su bile u razdoblju 1999.-2005.g. obezvrijeđene za dospjele pripadajuće kamate od cca 20 milijuna EUR-a godišnje (točka II ekspertize)

3. konačna ponuda prijedloga nagodbe poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb Vladi RH odnosno HFP gdje se poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb u cilju prekida svih daljnjih sporova "dobrovoljno" odriče pripadajućih 636 milijuna kn ili cca 87 milijuna EUR-a. Po našoj procjeni ne uzimajući prijašnje procesno pravne pozicije "SN HOLDINGA" d.d. Zagreb i Vlade RH odnosno HFP-a (točke I, II i III ekspertize) samo radi ponuđenih uvjeta iz posljednje ponude prijedloga vansudske nagodbe (točka IV ekspertize) Vlada RH i HFP bi po našem čvrstom uvjerenju trebali bezuvjetno i odmah prihvatiti ponuđeni prijedlog vansudske nagodbe pod uvjetima kojim je Vladi RH odnosno HFP-u dostavilo poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb u listopadu 2009.g.

V ZAKLJUČAK I PRIJEDLOZI

Nakon svestrane analize i dokumentarnog ispitivanja zakonitosti stjecanja dionica "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija od strane pravnog sljednika privatizacijskih investicijskih fondova (PIF-ovi) hrvatskih branitelja poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb za potrebe Vlade RH i Hrvatskog fonda za privatizaciju (HFP) donosimo slijedeće zaključke:

1. Kuponska lista privatiziranih dionica namijenjena hrvatskim braniteljima Domovinskog rata sadržavala je protivno tadašnjim propisima (radi prijevernih radnji tadašnjeg Hrvatskog fonda za privatizaciju) najviše dionica poduzeća lošijeg boniteta tj. umanjene vrijednosti te su tako i PIF-ovi s vremenom dobivali ulogu upravljanja portfeljem loših dionica.

To je izazvalo revolt braniteljskih udruga i njihovih PIF-ova te je tadašnja Vlada RH postepeno loše dionice zamjenjivala dionicama veće nominalne vrijednosti. Taj proces trajao je samo do 2000.g. kada je nova Vlada RH obustavila i suspendirala sve procese zamjene dionica što je rezultiralo serijom sudskih procesa kod kojih su PIF-ovi u većem dijelu dobivali presude u svoju korist.

Iako su npr. PIF-ovi (koji su bili preteča oba HOLDINGA) samo za razdoblje od 1999.g. do 2005.g. bili od strane tadašnjeg HFP oštećeni za cca 1,23 milijarde kn odnosno s kamatama ta obveza je bila cca 2,3 milijarde kn tj. za svaku godinu obveze tadašnjeg HFP-a rasle su za zatezne kamate na godišnjoj razini za cca 19.3 milijuna EUR-a a što znači da je RH već tada na hrvatskim braniteljima de facto ostvarivala nepripadajuću dobit.

To je bio samo početak loših procjena tadašnjeg HFP-a koje ne samo da nije počeo rješavati nastali problem već je isti bio posve zapostavljen i gotovo ignoriran naročito u slučaju dionica "LRH" d.d. Opatija. (vidi elaboraciju pod točkom I ovog rada).

2. Potpisanim Sporazumom-vansudskom nagodbom iz mjeseca kolovoza 2005.g. obje ugovorne strane odlučile su konačno i mirno bez dodatnih uvjeta riješiti se dotadašnje međusobne odnose i sporove koji su bili derivat kuponske privatizacije (apostrofirano vezane uz sudbinu dionica "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija u vlasništvu poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb). (vidi elaborat točke II ovog rada od str.9-14).

Radi niske razine pravne kulture, relativno jednostavni odnosi potpisnika Sporazuma poprimili su potpuno neželjene konotacije, rezultat čega su bili nastanci brojnih sudskih sporova sa dobrim juridičko-prognostičkim rezultatima

ali samo za tužitelja tj. poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb i gotovo bezizglednom procesnom pravnom pozicijom za Republiku Hrvatsku tj. HFP.

Tadašnji čelnici HFP (u ljetu 2005.g.) bili su u vrlo povoljnoj poziciji da spor vansudskom nagodbom riješe na obostranu korist obje ugovorne strane, što je radi manjka poslovno pravne kompetencije tadašnjeg vodstva HFP potpuno izostalo. (npr. tadašnje dionice "LRH" d.d. Opatija nuđene su samo po nominalnoj cijeni iako im je tržišna cijena bila viša i bez zateznih kamata) da su u propisanom roku iz Sporazuma predane njenom zakonitom vlasniku poduzeću "SN HOLDING" d.d Zagreb.

Nakon toga samo godišnje zatezne kamate za nominalnu cijenu LRH dionica dosežu cca 150 milijuna kn ili 20 milijuna EUR-a na godinu što je bio potpuno nepotrebn trošak koji će po pouzdanim prosudbama iz naše ekspertize trebati snositi Republika Hrvatska ako u međuvremenu ne dođe do "nove" nagodbe ili slijedi "nova serija" sudskih procesa ponavljamo sa lošim prognostičkim ishodom za Republiku Hrvatsku odnosno HFP.

Na kraju sažete elaboracije potpisanog Sporazuma (te uzimajući u obzir tzv. nepripadajuću dobit pri I kuponskoj privatizaciji) RH je putem HFP-a od 2000.g. do 2009.g. sa pripadajućim kamatama ostvarila tzv. nepripadajuću dobit od 4,6 milijarde kn od čega se samo na oba HOLDINGA odnosilo cca 2,3 milijarde kn.

3. Prijedlog prihvata nagodbe Vladi RH (HFP) od strane poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb

Ne ulazeći u genezu i dublje motive koji su inspirirali poduzeće "SN HOLDING" d.d Zagreb da Vladi RH odnosno Hrvatskom fondu za privatizaciju uz permisivni stav ponudi prijedlog "ponovne" vansudske nagodbe (a što je opširnije elaborirano u točki V ovog rada) slobodni smo Vladi RH i HFP prenijeti naša zapažanja i dati do znanja slijedeće:

Prijedlog ovakove nagodbe u dugoj povijesti svih procesa ugovornih strana tj. Vlade RH i poduzeća "SN HOLDING" d.d. Zagreb slobodni smo primijetiti poprma novu odlučnost da ovdje tj. u ovom slučaju prevlada stav pravednosti i zajedničkog dobra, a ne da se nametne bolja procesno pravna i pregovaračka pozicija za bilo koju stranu.

1. Uzimajući u obzir dugotrajno trajanje ovog spora gdje po našoj stručnoj prosudbi Vlada RH i HFP imaju izuzetno nepovoljnu procesno pravnu poziciju i po našem mišljenju ne mogu dobiti sporove u svoju korist, slobodni smo predložiti Vladi RH da u cijelosti prihvati (posljednju) ponudu za vansudsku nagodbu koju je predložilo poduzeće "SN

HOLDING" d.d. Zagreb u svezi povrata dionica "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija.

2. Prihvat prijedloga ponude za vansudsku nagodbu ne samo da ne znači "slabost" Vlade RH i HFP nego upravo obratno, osnažuje političku i svaku drugu poziciju sadašnje Vlade RH.

Ova Vlada RH s naglašenim ponosom može apostrofirati pred najširoom javnošću da je uspjela riješiti najsloženiji slučaj tzv. dioničke ekonomije od nastanka RH kao samostalne države a da pri tome nije potrebno angažirati nikakova dodatna sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

3. Ova Vlada RH je zadovoljila ne samo aspiracije zakonitog imatelja dionica "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija a to je poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb već je i Grad Opatija ostao participirati u suvlasništvu najveće hotelske kuće na svom teritoriju.

4. Ova Vlada je unatoč tome što je proces trajao više od 10 godina umjesto plaćanja pripadajućih redovnih i zateznih kamata uspjela je kroz jasnu i odlučnu pregovaračku poziciju ishoditi da ne plaća nikakove kamate već da izvrši putem HFP-a samo slijedeće obveze:

a) prijenos 177.256 dionica

b) plaća iznos od 162.105.182,00 kn

Međutim i taj novčani iznos poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb vraća natrag u proračun RH kao predujam poreza tj. ne zadržava taj novac za sebe.

c) Republika Hrvatska dakle prihvatom nagodbe uz već ranije Sporazume ostvaruje uštedu samo na dionicama "Liburnia riviera hoteli" d.d. Opatija od cca 636 milijuna kn ili cca 87 milijuna EUR-a a što je izravni interes hrvatske države.

d) Završetkom ovog dugogodišnjeg spora vansudskom nagodbom niti jedna strana ne treba se osjećati kao gubitnik niti će trpjeti neku štetu.

e) Poduzeće "SN HOLDING" d.d. Zagreb dobilo je kroz vansudsku nagodbu (bez obzira na permisivni stav glede daljnjeg vođenja spora) pravičnu naknadu i ono što mu minimalno po zakonu pripada.

U pretpostavljenoj hipotezi neprihvatanja ponuđenog prijedloga vansudske nagodbe otvorila bi se "Pandorina kutija" novih vjerojatno sve radikalnijih zahtjeva obje ugovorne strane (u čemu bi profitirali jedino iznimno skupi odvjetnički uredi koji su bili i koji bi vjerojatno bili angažirani s obje strane kao zakoniti zastupnici njihovih interesa).

Pandorina kutija